

הַיְעָרִי פּוֹלְסֵיהַ

(מתוך הפואימה "זכרונות" שנתפרסמה ב"הצמירה" תרע"ג)

שַׁבַּת הַגּוֹיִם בַּפָּרָר

באחד באחד בשבת, היא שבת הגוים בכפרי,
 ונעזד אספסוף פלחים בדרך לפני מרוחנו.
 בסנדלי הקלפה השרובים, תפארת כל גויי פולסיה,
 ובמלכרי הלבד הקצרים וקמחות רבועות לראשם,
 אך יש זעיר שם גם מתנפה - והביא את רגלו במגן
 ופי כתנת פשתיו ולבנה רקימים בחוטי השני.
 ונדצו בחורים על גחונות מעבר לחלון על דשא -
 ועסקו בגבול פה הפל וירק בדשא לפניהם;
 והתעוררו לפרקים בלצון בצבר על פניהם יהודי,
 או חיקה אחותי כי מצא לנגזי מלאכתה החופה,
 או רבי כי ירחק באצבע את אחד הכיומרים של רשיי...
 ו"שקציי" כי תפבר גדויה שהרונים וחרווי אומגים -
 וזקק המחד לקראתה ותסם הדרך בצדה
 ומשכה לתרועת הקהל אל בין הפחורים ההוללים;
 ומתה לכידור ביניהם והוטלה על שמאל ועל ימין
 עד לשפיר השמט מידם בחוכא וב"אשרי יולדתם"...
 וזקאי העדה אז נשבו על פרסב פיתיו ועל גדר;
 וקטרו בשוב העדה וימללו על עסקי בית כנסתם;
 על חודקה שעלה לנגדה ונעשה למזמר על דוכן,
 על דבר הנלחית הגריאה הקשקרה עינים ל"דיקון"
 ובצעה הנלה שהוקיר האידנא על מטאת השתיה
 והיא אז הן סבוא ב"סופה" ומסכסך לשוני, ל"סטרוא"...
 ועברו המנובת העדה וזמרת העשב השמא;
 ונזכר האחד לפתע ביריד הממשמש כבר לבוא,
 [קפז] השני ונשפצ: "בתי, כי אמר חזירי"
 והנדרו השלישי אז לשום את שויו ולצמד על אפיו,
 והתערכו הקשישים בסברות והזכירו טעותו של פניו,
 עד נזמר הענין הנלחמי סוס דמיטרי בסוסת וסיגיי...
 וזאת בפלחים קטנים לקים כל ענין ואגון -
 וקסקו איש אחיו על צפו פעמים או שלש בסרוגין
 ובאו אל סרנח היהודי ופתחו בשתיה לברכה
 ו"משירה" רודפת משורה ופנים ולבבות ותלהבו
 ואפפו איש אחיו ונשקו והתמוגגו באחנה ורעות;
 זעיר שם - ונפלה גם חגרה בין שנים יודים נלהבים,
 אך פהר ועברה ובטלה בעשו ובמזל הגרכות,
 ומשירה עוד אחת - קמייס וקטרת עוד פעם - לשלום -
 וזנה כבר יושבים ה"נעימים" יגעים ושחוחים וקעים
 וסוסיס והזירים ותבוללו בעוקם של קסמים עכורים...

— אימים הם יערי פולסיה ונכה עמקים ושוחקים
 כי אמיז לא ירא טשתיקה הקודרה ועומדה + ויה
 וחורשה מזפה מי יודעה? הן רבות נראות לי ספרו
 יהודים קלמרי-נסיון, שגטו לפרקים אלינו
 ללינה ליד-חורף תעם, לננות מאור תנונו
 אף דגיות בקבוסים ברמזו, הקלידי מוד גחלי-לחשים
 אז אקשיב רב קשב בדחיו את בלהות היערים ויפסם;
 מהיקלי מחלות שם אורכים גולגים ואוכלי בשר-אדם
 לנצל כל עובר-ארחות ולבשלו על קרבו וכרעיו
 ביונה לא תעמד מרתח... אז קירות מתבועים בתמונות
 כפר אלפי גלגלות ספרו ובמרתפי-חשך מעו...
 גרוסאות של נהב נצצרו... שם זאבים מסמרי-רעמה
 וקהוסי-עיונים ותגודיו לגרם גם עובר גם סוסי;
 עם חרף יצששו שם דבים לבקש מעונה לתנומות
 ולעמות האביב יקיצו ויזאו זריח על דרכים,
 שבו זקני השדים יקנוו בגבוי תדמרים שקמטו,
 ותקשו איש אחיו והוגים ויחוללו נקטטות בין עצים...
 ורוחות ליצנים ותקטשו ביהודים על ראש כל נתיבה,
 הן מעשה - והשגו הלצים את שלמה הרובל בדרך,
 והוא אז לא רחוק מביתו ויגשש כל אחו הנילה
 ויחור הנילה הנילה... וכהציק אור-בקר ויתמם;
 כי אכן בהצרו הנהו; וסוסו שמוף קצר מזהם,
 מנשם ומקרקר בשקידה את צלע צרמת השחת,
 מנדרו וטוחו בגחירה את פקעות הנחזיר הניבש
 ברעב סנדף וחוקה... ויהי הוא מתעמד לספר
 צבואו כל פרטי מוצאותיו והנה - לא דבים, לא יערו
 כי נטקה לשוני - ויזם... שוב מעשה באקחר הקצב,
 שהלך בלינה יחדי ויגפג את סוסו בעצלה
 ויפרהר הקהורניו - פרנסה... ופתאם והנה שני צפירים
 מוטלים עקודים לפניו; ויחד וינאססם אל קרנו
 וינלף על סוסו - וישמח... וכצאתו מיצר - ויבהלו
 צחוק ספיקת-צפים לפתע ויטב את ראשו - ויתמה:
 אין צפירים בקרון כל עקר... ובעודו הוא חונה - ויקפא
 לו פיהו מקצם לאחוריו - ומהום כל עירו בשמועה...